

कोष्ठकात् समुचितमुत्तरं निर्धार्य लिखत ।

1. गीतगोविन्दस्य कर्ता कः?
(जयदेवः, वेदव्यासः, कालिदासः) उ. जयदेवः
2. गीतगोविन्दे कति सर्गाः सन्ति ?
(द्वादश, दश, पञ्चदश) उ. द्वादश
3. जयदेवः कस्मिन् देशे जनिमलभत ?
(मङ्गलदेशे, वङ्गदेशे, केरलदेशे) उ. वङ्गदेशे
4. सा भारं मनुते । किम् ?
(हारं, पुष्पं, शिलां) उ. हारं
5. मलयजपङ्कं विषमिव पश्यति । का ?
(राधा, सखी, शारिका) उ. राधा
6. विरहविहितमरणा का ?
(हरिणी, राधा, प्रियसखी) उ. राधा
7. का गणे नान्तर्भवति ?
(शारिका, केशवः, कन्दर्पः) उ. शारिका
8. किसलयतल्पं हुताशनकल्पं मनुते । कस्मात् ?
(विरहात्, भयात्, क्रोधात्) उ. विरहात्
9. राधा कथं हरिरिति हरिरिति जपति ?
(सकामं, सदाहं, अलोलम्) उ. सकामं,
10. शार्दूलविक्रीडितं विरचयन् यमायते । कः ?
(कामदेवः, कृष्णः, व्याघ्रः) उ. कामदेवः

उदाहरणानुसारं विश्लेषयत ।

तापोऽपि = तापः + अपि ।

कन्दर्पोऽपि ----- + ----- ।

कापि = का + अपि ।

सापि ----- + ----- ।

नयननलिनमिव = नयननलिनम् + इव ।

बालशशिनमिव ----- + ----- ।

यथोचितं योजयत ।

क ख

आवासः - विषम्

राधा - यमः

मलयजपङ्कम् - विपिनम्

कन्दर्पः - जाला

प्रियसखीमाला - हरिणी ।

आवासः - विपिनम्

राधा - हरिणी ।

मलयजपङ्कम् - विषम्

कन्दर्पः - यमः

प्रियसखीमाला - जाला

श्लोकं पठित्वा प्रस्तुतानां अप्रस्तुतानि लिखत ।

आवासो विपिनायते प्रियसखीमालापि जालायते ।

तापोऽपि श्वसितेन दावदहनज्वालाकलापायते ।

सापि त्वद्विरहेण हन्त हरिणीरूपायते हा कथं

कन्दर्पोऽपि यमायते विरचयञ्छार्दूलविक्रीडितम् ।।

प्रस्तुतानि	अप्रस्तुतानि
आवासः	
प्रियसखीमाला	
तापः	

राधा	
कन्दर्पः	
मलयजपङ्कम्	
श्वसितपवनम्	
किसलयतल्पम्	

प्रदत्तं गीतं पठित्वा आस्वादनटीकां लिखत ।

दिशि दिशि किरति सजलकणजालम् ।

नयननलिनमिव विगलितनालम् ।।

(सूचना:- जयदेवः, गीतगोविन्दम्, विरहातुरा राधिकायाः अवस्था, केशवदर्शनकाक्षया सर्वासु दिक्षु प्रसरति)

इष्टतमं गीतं चित्वा आस्वादनटीकां लिखत ।

१. नयनविषयमपि किसलयतल्पम्

कलयति विहितहुताशनकल्पम् ।।

२. हरिरिति हरिरिति जपति सकामम् ।

विरहविहितमरणेव निकामम् ।।

३. सरसमसृणमपि मलयजपङ्कम् ।

पश्यति विषमिव वपुषि सशङ्कम् ।।

'क' विभागात् प्रदत्तस्य आशयस्य अनुयोज्यं गीतं **'ख'** विभागात् चित्वा लिखत ।

क	ख
राधा हरिरिति सकामं जपति ।	सरसमसृणमपि मलयजपङ्कम् ।

	पश्यति विषमिव वपुषि सशङ्कम् ।।
श्वसितपवनं मदनदहनमिव वहति ।	हरिरिति हरिरिति जपति सकामम् । विरहविहितमरणेव निकामम् ।।
मलयजपङ्कं विषमिव पश्यति.	श्वसितपवनमनुपमपरिणाहम् । मदनदहनमिव वहति सदाहम् ।।

क	ख
विरहेण अन्तस्तापो वर्धते । अतः राधा अतिदीर्घं निश्चसति । सः निश्वासः कामाग्निरिव प्रतीयते ।	दिशि दिशि किरति सजलकणजालम् । नयननलिनमिव विगलितनालम् ।।
राधा अश्रुपूर्णं परिक्लान्तं च नयनं कृष्णदर्शनकाक्षया सर्वासु दिक्षु प्रसरति ।	नयनविषयमपि किसलयतल्पम् कलयति विहितहुताशनकल्पम् ।।
राधा पल्लवैः रचितम् अपि तल्पम् अग्निरिव रचितं तल्पं इव गणयति ।	श्वसितपवनमनुपमपरिणाहम् । मदनदहनमिव वहति सदाहम् ।।

' तव विरहे ' इति अष्टपद्याः आस्वादनटीकां सूचनानुसारं लिखत ।

अथवा

सूचनानुसारं विरहिण्याः राधायाः अवस्थामधिकृत्य टिप्पणीं लिखत ।

सूचकाः- आवासो विपिनायते, उदारं हारं भारं मनुते, विषमिव पश्यति, विगलितनालं, किसलयतल्पं विहितहुताशनकल्पम्, हरिरिति हरिरिति जपति ।

श्लोकं पठित्वा आशयं स्ववाक्यैः लिखत ।

क. स्तनविनिहितमपि हारमुदारम् ।

सा मनुते कृशतनुरिव भारम् ।।

ख. दिशि दिशि किरति सजलकणजालम् ।

नयननलिनमिव विगलितनालम् ।।

श्लोकं पठित्वा प्रश्नानाम् उत्तराणि लिखत ।

सरसमसृणमपि मलयजपङ्कम् ।

पश्यति विषमिव वपुषि सशङ्कम् ॥

प्रश्नाः-

१. मलयजपङ्कं कीदृशम् ?
२. चन्दनमित्यर्थे प्रयुक्तं पदं किम् ?
३. अस्य गीतस्य आशयं स्ववाक्यैः लिखत ।

गद्यभागं पठित्वा प्रादेशिकभाषया आङ्ग्लभाषया वा अनुवदत ।

द्वादशसर्गात्मकः ग्रन्थो भवति गीतगोविन्दम् । द्वादशशतकस्य प्रारम्भ एव अस्य रचनाकालः ।

भावात्मकेऽस्मिन् काव्ये राधाकृष्णयोः परस्परानुरागः वर्ण्यते । केरलेषु सोपानसङ्गीतरूपेण प्रचारमाप्तं भवति गीतगोविन्दम् । गीतिकाव्ये श्लोकः तदनन्तरं पदमिति क्रमः ।

वृज हरितम् ।

I. कोष्ठकात् समुचितमुत्तरं निर्धार्य लिखत ।

१. पञ्चमवेदः इति प्रख्यातः ग्रन्थः कः ?

(रामायणम्, महाभारतम्, कठोपनिषत्) उ. महाभारतम्

२. एषः सर्वदा अस्मान् परित्रातुं व्यग्रः आसीत् । एषः कः ?

(वृक्षः, व्याधः, सर्पः) उ. वृक्षः

३. हा हतोऽस्मि । कस्य रोदनमिदम् ?

(पक्षिणः, लुब्धकस्य, वृक्षस्य) उ. लुब्धकस्य

४. पितरौ कृतज्ञतापूर्वकं कम् अनमताम् ?

(वृक्षराजं, सर्पं, व्याधं) उ.वृक्षराजं

५. "शारिके जानामि सर्वं वृत्तान्तम् ।" कस्याः वचनमिदम् ?

(तापस्याः, मातुः, शारिकायाः) उ.तापस्याः

६. "एकस्यां शाखायां वृक्षः तां दोलयितुं प्रचक्रमे "काम् ?

(तापसी, शारिका, मातरं) उ.शारिकां

७. शुककथा कस्मिन् ग्रन्थे उपलभ्यते ?

(महाभारते, रामायणे, रघुवंशे) उ.महाभारते

II. प्रदत्तं गद्यभागं पठित्वा अधोनिर्दिष्टानां प्रश्नानाम् उत्तराणि लिखत ।

क.

मातुः पक्षान्तः निद्रासुखमनुभूयमानाः वयं यथाकथञ्चित् सुप्तोत्थिताः । पितरौ भोजनमन्विष्य गतौ ।
तयोः आगमनकालं यावत् वृक्ष एव पितरौ । स अस्मान् पोतकानिव संरक्षति स्म ।
मम अनुजानां शब्दं श्रुत्वा एव नीडात् बहिरागता । वृक्षस्य अधः तण्डुलान् प्रसृतान् यदृच्छया अपश्यम् ।
तण्डुलान् आहर्तुम् उद्युक्तायां 'हा हतोऽस्मि' ! इति रुदितमश्रौषम् । वृक्षस्य एका शुष्कशाखा
कस्यचित् जालधारिणः लुब्धकस्य शिरसि अपतत् इव ।

- 1) गद्यांशे विद्यमानानां क्त्वान्त-ल्यबन्त-तुमुन्नन्तपदानि चित्वा लिखत ।
- 2) कौ भोजनमन्विष्य गतौ ?
- 3) वृक्षस्य अधः किम् अपश्यत् ?
- 4) 'हा हतोऽस्मि' ! इति रुदितमश्रौषम् । कः कस्मात् रोदिति ?
- 5) उदाहरणानुसारं पदं विश्लेषयत ।

उदा

हरिरत्र = हरिः + अत्र

● बहिरागता = ----- + ----- ।

ख.

"भवन्तः गच्छन्तु, नाहमधुना आगच्छामि । अस्य दयनीयाम् अवस्थां विचिन्त्य कथमेतं त्यक्त्वा गन्तुम्
शक्नुमः? । एषः सर्वदा अस्मान् परित्रातुं व्यग्रः आसीत् । तत्सर्वं विस्मृत्य आपदि एतम् अनादृत्य गन्तुं
नाहं समर्था । गच्छन्तु सर्वे गच्छन्तु ।"

सगद्गदं पुनःपुनः विलपन्ती अन्येषां गमनं सारं पश्यन्ती तमेव गाढमाश्लिष्य "नाहं गच्छामि, नाहं गच्छामि भवन्तं विहाय नाहं कुत्रापि गच्छामि" ।

I. "भवन्तः गच्छन्तु, नाहमधुना आगच्छामि । कस्याः वचनमिदम् ?

II. अन्येषां गमनं कथं पश्यन्ती ?

III. गद्यभागे विद्यमानानां क्त्वान्त-ल्यबन्त-तुमुन्नन्त अव्ययानि चित्वा लिखत ।

IV. गद्यभागस्य आशयं स्ववाक्यैः संगृह्य लिखत ।

V. रेखाङ्कितपदं विश्लेषयत ।

ग.

सा वात्सल्यपूर्णेन चक्षुष तां विलोक्य स्मितमुखी अभूत् । तदा शीतलानिलः विचचाल । मेघः अमृतम् अवर्षयत् । न चिरेणैव वृक्षः पल्लवितः, पत्रैः शाखाभिः च सम्पुष्टः यथापूर्वं परिणतिं प्राप्तवान् । तत्र एकस्यां शाखायां वृक्षः तां दोलायितुं प्रचक्रमे ।

'विलसतु हरिताभां लोकभूत्यै नितान्तम् ।'

i. सा कीदृशेन चक्षुषा तां विलोक्य स्मितमुखी अभूत् ?

ii. वृक्षः तां किं कर्तुं प्रचक्रमे ?

iii. रेखाङ्कितपदस्य विश्लेषणं कुरुत ।

iv. तदा कः विचचाल ?

III. कथास्तम्भं क्रमीकुरुत ।

क.

★ वृक्षः सम्पुष्टः अभवत् ।

★ एका शारिका वृक्षं त्यक्त्वा गन्तुम् अशक्ता ।

★ व्याधस्य शरेण वृक्षः विद्धः विषबाधितः च ।

★ शुष्कं वृक्षं त्यक्त्वा सर्वे गतवन्तः ।

★ शारिकायाः आर्द्रतायां सन्तुष्टा तापसी वृक्षं शारिकां च अनुगृह्णाति ।

ख.

★ तापसी वात्सल्यपूर्णेन चक्षुषा तां विलोक्य स्मितमुखी अभवत् ।

- ★ विषलिप्तः वृक्षः क्रमेण शुष्कः अभवत् ।
- ★ शारिका पुरतः तापसीम् अपश्यत् ।
- ★ वृक्षं अनादृत्य गन्तुं सा न समर्था ।
- ★ वृक्षः पल्लवितः पत्रैः शाखाभिः संपुष्टः अभवत् ।
- ★ विगलितलक्ष्यस्य व्याधस्य शरेण वृक्षः विद्धः ।

IV. प्रदत्तं गद्यभागं पठित्वा रेखाङ्कितपदानाम् समानपदानि पेटिकातः चित्वा लिखत ।

तदा शीतलः अनिलः विचचाल । मेघः अमृतम् अवर्षत । नचिरेणैव वृक्षः पल्लवितः, पत्रैः शाखाभिः च सम्पुष्टः यथापूर्वं परिणतिं प्राप्तवान् । तत्र एकस्यां शाखायां वृक्षः तां दोलयितुं प्रचक्रमे । विलसतु हरिताभां लोकभूत्यै नितान्तम् ।।

आघोषः, पादपः, परिणामः, पर्णैः, वातः

उत्तरम्

तदा शीतलः वातः विचचाल । मेघः अमृतम् अवर्षत । नचिरेणैव पादपः पल्लवितः, पर्णैः शाखाभिः च सम्पुष्टः यथापूर्वं परिणामः प्राप्तवान् । तत्र एकस्यां शाखायां वृक्षः तां दोलयितुं प्रचक्रमे । विलसतु हरिताभां लोकभूत्यै नितान्तम् ।।

V. पितरौ कृतज्ञतापूर्वकं वृक्षराजम् अनमताम् । एतत् सन्दर्भं मनसि निधाय सम्भाषणं पूरयतु ।

माता - पुत्रि ! शारिके!

शारिका - ----- ।

माता - कुतः त्वं भीता इव दृश्यते ?

शारिका - ----- ।

माता - लुब्धक इति ! कः सर्वान् अरक्षत् ?

शारिका - ----- ।

माता - वृक्षराजं सधन्यवादं प्रणमामः ।

VI. रेखाङ्कितपदानां स्थाने कोष्ठकात् समानार्थकपदान्युपयुज्य वाक्यं पुनर्लिखत ।

प्रातः निर्झर्याः कलरवं श्रुत्वा शाखामृगाणां लाङ्गूलान्दोलनं च दृष्ट्वा शाखायां मन्दं मन्दं आन्दोलयन्ती अहं व्याधस्य लक्ष्यमभवम् ।

(निषादस्य, वानराणां, निशम्य)

VII. गद्यभागं पठित्वा क्त्वान्त- ल्यबन्त- तुमुन्नन्तपदानि चित्वा लिखत

भवन्तः गच्छन्तु, नाहमधुना आगच्छामि । अस्य दयनीयाम् अवस्थां विचिन्त्य कथमेतं त्यक्त्वा गन्तुम् शक्नुमः ।

क्त्वान्तम् -

ल्यबन्तम् -

तुमुन्नन्तम् -

VIII. कोष्ठकात् समुचितपदानि स्वीकृत्य गद्यभागस्थ रिक्तस्थानानि पूरयत ।

(व्याधस्य, निर्झर्याः, आन्दोलयन्ती, दृष्ट्वा)

प्रातः ----- कलरवं श्रुत्वा शाखामृगाणां लाङ्गूलान्दोलनं च ----- शाखायां मन्दं मन्दं -----
अहं ----- लक्ष्यमभवत् ।

IX. भाषान्तरीकरणं कुरुत ।

१. व्यासप्रणीतः इतिहासग्रन्थः भवति महाभारतम् । महत्तरोऽयं ग्रन्थः पञ्चमवेदत्वेन परिगण्यते ।

महत्वात् भारवत्वाच्च महाभारतमुच्यते । कुरूणां पाण्डवानां च चरितं मुख्यतया तत्र प्रतिपाद्यः । अपि च बहूनि उपाख्यानानि तत्र तत्र निबद्धानि ।

२. पितरौ भोजनमन्विष्य गतौ । तयोः आगमनकालं यावत् वृक्ष एव पितरौ । स अस्मान् पोतकानिव संरक्षति स्म । मम अनुजानां शब्दं श्रुत्वा एव नीडात् बहिरागता । वृक्षस्य अधः तण्डुलान् प्रसृतान् अपश्यत् ।

X. गद्यभागं पठित्वा प्रश्नानानाम् उत्तराणि लिखत ।

व्यासप्रणीतः इतिहासग्रन्थः भवति महाभारतम् । महत्तरोऽयं ग्रन्थः पञ्चमवेदत्वेन परिगण्यते । महत्वात् भारवत्वाच्च महाभारतमुच्यते । कुरूणां पाण्डवानां च चरितं मुख्यतया तत्र प्रतिपाद्यः । अपि च बहूनि उपाख्यानानि तत्र तत्र निबद्धानि । "यदिहास्ति तदन्यत्र यत्रेहास्ति न तत्त्वचित्" इति व्यासस्य वचनं प्रसिद्धम् ।

१. व्यासप्रणीतः इतिहासग्रन्थः कः ?

२. पञ्चमवेदत्वेन किं परिगण्यते ?
३. महाभारतं कथमुच्यते ?
४. महाभारते कति पर्वाणि सन्ति ?
५. महाभारतस्य मुख्यप्रतिपाद्यविषयः कः ?
६. व्यासस्य प्रसिद्धं वचनं किम् ?

भविष्ये तव ।

1. मञ्जूषातः उचितपदानि स्वीकृत्य उत्तरयत ।

1. विश्वचलच्चित्र इतिहासे प्रथमं चलच्चित्रं भवति ।
(भगवद्गीता, आदिशङ्कराचार्यः, प्रियमानसम्) उ. आदिशङ्कराचार्यः
2. सालारं नाम किम् ?
(आतुरालयम्, वृद्धसदनम्, विद्यालयम्) उ. वृद्धसदनम्
3. पुत्रः स्नुषा च ----- सोपानमार्गेण बहिरागच्छति ।
(मन्दिरात्, कार्यालयात्, यानात्) उ. कार्यालयात्
4. कार्यालयस्य देहल्यां स्थाणुमवलमवलम्ब्य उपविशति अपरा ----- ।
(रोसी, वृद्धमाता, स्नुषा) उ. वृद्धमाता
5. सोपानस्य वामतः एका पुरातनी ----- ।
(सरणी, द्रोणी, पीठिका) उ. द्रोणी
6. तात प्रकोष्ठे तस्मिन् ----- वर्तते ।
(उष्णं, शैत्यं, धूमं) उ. उष्णं
7. खिन्नः इति पदस्य समानार्थः कः ?
(सन्तुष्टः, दुःखितः, पलायितः) उ. दुःखितः
8. तत्र व्यजनमेकं स्थाप्यताम् - कस्याः इदं वचनम् ?
(रोस्याः, वृद्धमातुः, पत्न्याः) उ. रोस्याः
9. दिनाभ्यन्तरे मृतिस्तासाम् - कस्याः इदं वचनम् ?

(रोस्याः, मातुः, पत्न्याः) उ. पत्न्याः

II. उदाहरणानुसारं विश्लेषयत ।

उदा:- ततस्तस्य = ततः + तस्य ।

मृतिस्तासाम् = ----- + ----- ।

नेष्यमाणस्त्वम् = ----- + ----- ।

III. क्त्वान्त- ल्यबन्त- तुमुन्नन्तपदानि चित्वा लिखत ।

क.

पुत्रः परिवृत्य अवलोकयति । रोसी आगच्छति । रोसी वदति । लक्ष्म्यै व्यजनम् अनपेक्षितमेव ।
ईदृशमुष्णं सोढुं सा समर्था एव । एतस्मादपि असह्यमुष्णं सोढवा एव सा भवन्तमपोषयत् ।

क्त्वान्तम् -

ल्यबन्तम् -

तुमुन्नन्तम् -

उत्तरम्

क्त्वान्तम् - सोढवा

ल्यबन्तम् - परिवृत्य

तुमुन्नन्तम् - सोढुं

ख

पुत्रः सालारात् बहिः आगत्य चिन्तामग्नौ बभूव । ईदृशमुष्णं सोढुं सा समर्था इति वाक्यं श्रुत्वा सः
स्तब्धः ।

क्त्वान्तम् -

ल्यबन्तम् -

तुमुन्नन्तम् -

उत्तरम्

क्त्वान्तम् - श्रुत्वा

ल्यबन्तम् - आगत्य

तुमुन्नन्तम् - सोढुं

IV, पेटिकातः पदान्युपयुज्य वाक्यानि पूरयत ।

चिन्ताकुले नेत्रे	उपनेत्रं	गृह्णाति
खिन्नः पुत्रः	दक्षिणहस्तं	अपसार्यते
बालकः पितुः	दर्पणे	दृश्यते ।

उत्तरम्

चिन्ताकुले नेत्रे दर्पणं दृश्यते ।

खिन्नः पुत्रः उपनेत्रं अपसार्यते ।

बालकः पितुः दक्षिणहस्तं गृह्णाति ।

VII. संस्कृतभाषया अनुवदत ।

വൃദ്ധജനപരിപാലനം നമ്മുടെ കർത്തവ്യമാണ്.

ഗുരുജനങ്ങൾ ഭവതാനുമാനരാണ്.

നമ്മുടെ ജീവിതം മാതൃകാപരമാവണം..

VIII. यथोचितं योजयत ।

वृद्धसदनम् - वाहनम्

यानम् - सालारम्

द्रोणी - अन्तेवासिनी

रोसी - पात्रम् ।

उत्तरम्

वृद्धसदनम् - सालारम्

यानम् - वाहनम्

द्रोणी - पात्रम्

रोसी - अन्तेवासिनी ।

IX. कोष्ठकात् उचितपदानि स्वीकृत्य रिक्तस्थानानि पूरयत ।

पुत्रः कार्याने ----- । चिन्ताकुले नेत्रे ----- दृश्यते । खिन्नः पुत्रः

उपनेत्रम् अपसार्य करवस्त्रेण मुखं ----- ।

(मार्जयति, उपविशति, अपसार्य, दर्पणे)

उत्तरम्

पुत्रः कार्याने उपविशति । चिन्ताकुले नेत्रे दर्पणं दृश्यते । खिन्नः पुत्रः उपनेत्रम् अपसार्य करवस्त्रेण मुखं मार्जयति ।।

X. खण्डिकां पठित्वा प्रदत्तेषु प्रश्नवाचकशब्देषु त्रीणि उपयुज्य प्रश्नवाक्यानि लिखत ।

रोसी मुखात् उपनेत्रम् अपसार्य पुनः स्थापयति । पुत्रः कार्याने उपविशति । चिन्ताकुले नेत्रे दर्पणं दृश्यते । रोस्याः शब्दं प्रतिध्वनति । खिन्नः पुत्रः उपनेत्रम् अपसार्य करवस्त्रेण मुखं मार्जयति ।

(कुत्र, कः, केन, का)

XI. गद्यभागं पठित्वा पटकथारूपेण परिवर्त्य लिखत ।

क.

"तिष्ठत तत्रैव तिष्ठत । भवदीयं सर्वं प्रयच्छत । नो चेत् प्राणान् हरिष्याम्यहम् ।" काननमध्यात् कर्णकठोरं गर्जनं श्रुत्वा सप्तर्षयः चकिताः अभवन् । झटिति तीक्ष्णं रक्तपङ्क्तिं खड्गं प्रसार्य भयङ्करः कश्चन निषादः तेषां पुरतः आपतत् । "सर्वमपि प्रयच्छत " सः उच्चैराक्रोशत् ।

ख

"भवन्तः गच्छन्तु, नाहमधुना आगच्छामि । अस्य दयनीयाम् अवस्थां विचिन्त्य कथमेतं त्यक्त्वा गन्तुम् शक्नुमः ? एषः सर्वदा अस्मान् परित्रातुं व्यग्रः आसीत् । तत्सर्वं विस्मृत्य आपदि एतम् अनादृत्य गन्तुं नाहं समर्था । गच्छन्तु, सर्वे गच्छन्तु ।"

ग.

कतिपयदिनानन्तरं पाणिनिः मात्रा दाक्ष्या साकं जलमाहर्तुं नदीमगच्छत् । दैनिकक्रम इव माता कुम्भे जलं पूरयित्वा तटगते शिलातले न्यस्यति स्म । सा पुत्रमेवम् अवदत्- "पुत्र, निरन्तरं घटविन्यासेन तदधोभागस्य चिह्नं शिलोपरि न पश्यसि किम् ? एवं शिलायामपि परिणामो भवति, किं नु खलु त्वयि न ? कष्टेयं दशा ।"

पटकथा (मातृका)

१. प्रदत्तं गद्यभागं पटकथारूपेण लिखत ।

"तिष्ठत तत्रैव तिष्ठत । भवदीयं सर्वं प्रयच्छत । नो चेत् प्राणान् हरिष्याम्यहं ।" काननमध्यात् कर्णकठोरं गर्जनं श्रुत्वा सप्तर्षयः चकिताः अभवन् । झटिति तीक्ष्णं रक्तपङ्क्तिं खड्गं प्रसार्य भयङ्करः कश्चन निषादः तेषां पुरतः आपतत् । "सर्वमपि प्रयच्छत " सः उच्चैराक्रोशत् ।

दृश्यम् - १

कथापात्राणि - रत्नाकरः, सप्तर्षयः

प्रदेशः - घोरं वनम् ।

रङ्गविवरणम्	सम्भाषणम्	विनिमयः
निबिडम् वनम् । तत्र अनेकाः वन्यजीविनः सन्ति । सिंह, व्याघ्र, वनगज इत्यादयः वन्यमृगाः तत्र तत्र निर्भयेन अटन्ति । तत्र एका नदी अस्ति । वने स्वच्छन्दं विहरन्तः सप्तर्षयः नद्यां जलं पातुं उद्युक्ताः . . .	"तिष्ठ तत्रैव तिष्ठ भवदीयं सर्वं प्रयच्छत । नो चेत् प्राणान्	छायाग्राही वनं विपुलीकरोति

<p>सप्तर्षयः कर्णकठोरं गर्जनं श्रुत्वा चकिताः । भयङ्कररूपः कश्चन निषादः खड्गं प्रसार्य तेषां पुरतः आपतत् । सः उच्चैराक्रेशत्</p> <p>सप्तर्षिषु अन्यतमः महान् योगी वसिष्ठः तम् अपृच्छत् ।</p> <p>निषादः उच्चैराक्रेशत् ।</p>	<p>हरिष्याम्यहम् ।"</p> <p>" सर्वमपि प्रयच्छत" ।</p> <p>" केवलं कमण्डलुः वल्कलश्च अस्माकं धनम् , तेन तव किं प्रयोजनम् ।"</p> <p>कमण्डलुश्चेत् कमण्डलुः दातव्यं तत् ।"</p>	<p>छायाग्राही निषादस्य समीपे</p> <p>छायाग्राही तेषां समीपे</p>
<p>वसिष्ठः स्नेहेन समन्दहासम् उवाच ।</p> <p>वसिष्ठस्य " वत्स " इति सम्बोधनेन तस्य मनसि कामप्यनुभूतिम् अजायत । सः प्रत्यवदत् ।</p> <p>वसिष्ठः उवाच ।</p>	<p>" वत्स कस्त्वं , तेन तव किं प्रयोजनम् ?"</p> <p>" अहं रत्नाकरो नाम निषादः । पथिकानां धनप्राणापहरणं कृत्वा कुटुम्बं पालयामि ।</p> <p>" धनप्राणापहरणं किं न पापाय ? अस्य पापस्य फलं तव भार्यापुत्रादयः फलभाजः किम् ?"</p>	<p>छायाग्राही समीपे</p>

<p>वसिष्ठस्य अप्रतीक्षितप्रश्नेन , निर्गतकोपः रत्नाकरः किञ्चित् समयम् अचिन्तयत् । सः अवदत् ।</p> <p>वसिष्ठः अवदत् ।</p>	<p>"अहं न जाने । पृष्ट्वा आगच्छामि ।"</p> <p>तथास्तु ।</p>	
---	--	--

२. प्रदत्तं गद्यभागमाधारीकृत्य पटकथां लिखत ।

"भवन्तः गच्छन्तु , नाहमधुना आगच्छामि । अस्य दयनीयाम् अवस्थां विचिन्त्य
कथमेतं त्यक्त्वा गन्तुं शक्नुमः ? एषः सर्वदा अस्मान् परित्रातुं व्यग्रः आसीत् ।
तत्सर्वं विस्मृत्य आपदि एतम् अनादृत्य गन्तुं नाहं समर्था । गच्छन्तु, सर्वे गच्छन्तु ।"

दृश्यम् - १

कथापात्राणि - शारिका , शुष्कः वृक्षः , शारिकायाः पितरौ , अन्यः पक्षिणश्च ।

प्रदेशः - वनम् ।

रङ्गविवरणम्	सम्भाषणम्	विनिमयः
<p>काननमध्ये एकः शुष्कः वृक्षः । तस्मात् वृक्षात् शुष्काः पर्णाः निपतन्ति । तत्र वृक्षस्य एकस्यां शुष्कशाखायां शारिका उपविशति । तस्याः पितरौ अन्याः पक्षिणश्च तं शुष्कं वृक्षं त्यक्त्वा अन्यत्र गमनाय सन्नद्धाः । ते शारिकाम्</p>	<p>" अये शारिके शीघ्रम् आगच्छतु ।</p>	<p>छायाग्राही समीपे</p>

<p>आह्वयति ।</p> <p>शारिका दुःखेन तान् विलेक्य सगद्गदं अवदत्</p>	<p>एषः वृक्षः शुष्कः । अयं न वासयोग्यः । तस्मात् अन्यत्र गच्छामः ।"</p> <p>" भवन्तः गच्छन्तु । नाहमधुना आगच्छामि । अस्यां दयनीयाम् अवस्थां विचिन्त्य नाहं कुत्रापि गच्छामि ।"</p>	
--	---	--

--	--	--

<p>शारिकायाः मुखं अश्रुपूर्णं भवति । सा तं वृक्षं गाढमाश्लिष्य , अन्येषां गमनं सारत्रं पश्यन्ती , एवम् अचिन्तयत् ।</p>	<p>"एषः वृक्षः सर्वदा अस्मान् परित्रातुं व्यग्रः आसीत् । तत्सर्वं विस्मृत्य कथमेतं त्यक्त्वा गन्तुम् शक्नुमः ।"</p>	<p>छायाग्राही शारिकां विपुलीकरोति ।</p>
<p>शारिकायाः दुःखं दृष्ट्वा वृक्षः अवदत् ।</p>	<p>"शारिके गच्छतु, कतिपयदिना- नन्तरम् अहं पतिष्यामि । अन्यत्र कुत्रापि गत्वा नीडं रचयतु, सुखेन वसतु ।"</p>	<p>छायाग्राही वृक्षस्य समीपे ।</p>
<p>शारिका पुनः अपि तं गाढमाश्लिष्य</p>	<p>"नाहं गच्छामि, नाहं गच्छामि । भवन्तं विहाय नाहं कुत्रापि गच्छामि ।"</p>	
<p>तदा शीतलानिलः विचचाल । मेघः अमृतम् अवर्षत् । वृक्षः पल्लवितः यथापूर्वं अभवत् ।।</p>		

नेपथ्ये पश्चात्तलगीतं श्रूयते ।

"विलासतु हरिताभा लोकभूत्यै नितान्तम् ।"

चिन्तारतो बालकः

I. कोष्ठकात् समुचितमुत्तरं निर्धार्य लिखत ।

१. क्रिस्तुभागवतस्य कर्ता कः ?

(पि.सि. कुट्टिकृष्णन्, पि.सि. देवस्या, अर्णोस् पातिरी) उ. पि.सि. देवस्या

२. कस्मिन् नगरे शिल्पी कन्यया साकं शिशुम् अपूपुषत् ?

(नसरत्, ताबोर, एतन्स) उ. नसरत्

३. तक्षकेण अनुष्ठितं व्रतं किम् ?

(उपवासः, असिधारा, अहिंसा) उ. असिधारा

४. बालकः पित्रा साकं कथम् अवर्धत ?

(अद्भुतानन्दशान्तिभिः, मास्मरिकवृत्या, स्वाभाविकतया) उ. अद्भुतानन्दशान्तिभिः

५. सः बालकः ----- बालकैः सह क्रीडातत्परः आसीत् ।

(आरबीय, यहूद, पार्सी) उ. यहूद

६. कं निरीक्ष्य भविकाले एवं शिष्याः भवेयुः इति सः चिन्तयामास ?

(अजवृन्दं, गोपवृन्दं, यहूदवृन्दं) उ. अजवृन्दं

७. तेन मुनिना कस्य अधित्यकां नीतः ?

(ताबोरद्रेः, नासरथेः, महेन्द्रस्य) उ. ताबोरद्रेः

८. ताबोरद्रेः अधित्यकाम् रम्याः प्रकृतिसम्पदः पश्यन् स्थण्डिले किमकरोत् ?

(अक्रीडत्, अशेत, अतिष्ठत्) उ. अशेत

९. 'निजं भाविशिष्यगणं चिन्तयामास' - कः ?

(जोसफ्, येशुः, मेषपालः) उ. येशुः

१०. 'मुनिः तद्वृत्तं प्रियामाचष्ट' - मुनिः कः ?

(जोसफ्, येशुदेवः, मरिया) उ. जोसफ्

II. गद्यभागस्य आशयप्रतिपादकं श्लोकं चित्वा लिखत ।

गद्यभागः- मातापित्रोः अद्भुतानन्देन शान्त्या च साकं वृद्धिमुपगतः ।

(क) आत्मना बलवानेष ज्ञानपूर्णश्च बालकः ।

अवर्धत समं पित्रोरद्भुतानन्दशान्तिभिः ।।

(ख) यहूदबालकैरन्यैः क्वापि क्रीडारतस्तथा ।

क्वापि चिन्तापरः सर्वैरलक्ष्यत स बालकः ।।

III. क विभागे प्रदत्तस्य आशयस्य समानार्थकं श्लोकं ख विभागात् चित्वा लिखत ।

क	ख
प्रकृतिदृश्यम् आस्वाद्य सः स्थण्डिले अशेत ।	मेषपालैर्नीयमानं मेषयूथं निरीक्ष्य सः । कुमारश्चिन्तयामास भाविशिष्यगणं निजम् ॥
अजगणं दृष्ट्वा भाविशिष्यगणं चिन्तयामास ।	यहूदसमुदाचारवर्त्मना तं कुमारकम् । नेतुं वैदिकलेखान्स तक्षकस्तमशिक्षयत् ॥
सः तक्षकः वैदिकलेखान् अशिक्षयत् ।	मुनिना तेन नीतोऽसौ ताबोरद्वेरधित्यकाम् । अशेत स्थण्डिले पश्यन् रम्याः प्रकृतिसम्पदः ॥
जोसफ् मरियया साकं दिव्यं शिशुम् अपूपुषत् ।	यहूदबालकैरन्यैः क्वापि क्रीडारतस्तथा । क्वापि चिन्तापरः सर्वैरलक्ष्यत सबालकः ॥
स बालकः सदा चिन्तापरः इव अवर्धत ।	पुरे नासरथे सार्धं कन्यया प्रियया चरन् । असिधाराव्रतं तक्षा शिशुं दिव्यमपूपुषत् ॥

IV. उदाहरणानुसारं वाक्यद्वयं योजयत ।

उदा - विद्यालयं गच्छति । पाठं पठति ।

विद्यालयं गत्वा पाठं पठति ।

१. पुस्तकं पश्यति । पाठं वाचयति ।

२. घण्डानादं शृणोति । कक्ष्याम् आगच्छति ।

३. स्नानं करोति । ईश्वरं वन्दते ।

४. आसन्दे उपविशति । ओदनं भक्षयति ।

उत्तरम्

पुस्तकं दृष्ट्वा पाठं वाचयति ।

घण्डानादं श्रुत्वा कक्ष्याम् आगच्छति ।

स्नानं कृत्वा ईश्वरं वन्दते ।

आसन्दे उपविश्य ओदनं भक्षयति ।

V. उदाहरणानुसारं विश्लेषयत ।

उदा - यहूदबालकैरन्यैः = यहूदबालकैः + अन्यैः

१. छात्रैरन्यैः = ----- + ----- ।

२. मित्रैरन्यैः = ----- + ----- ।

VI. श्लोकं दृष्ट्वा गद्यक्रमं पूरयत ।

क.

यहूदबालकैरन्यैः क्वापि क्रीडारतस्तथा ।

क्वापि चिन्तापरः सर्वैरलक्ष्यत सबालकः ।।

सः ----- क्वापि अन्यैः ----- क्रीडारतः तथा क्वापि ----- च ----- अलक्ष्यत ।

ख.

मेषपालैर्नीयमानं मेषयूथं निरीक्ष्य सः ।

कुमारश्चिन्तयामास भाविशिष्यगणं निजम् ।।

मेषपालैः ----- मेषयूथं ----- स ----- निजं ----- चिन्तयामास ।

ग.

आत्मना बलवानेष ज्ञानपूर्णश्च बालकः ।

अवर्धत समं पित्रोरद्भुतानन्दशान्तिभिः ।।

आत्मना एष ----- बलवान् ----- च पित्रोः ----- समं ----- ।

VII. श्लोकं पठित्वा प्रश्नानाम् उत्तराणि लिखत ।

a. मेषपालैर्नीयमानं मेषयूथं निरीक्ष्य सः ।

कुमारश्चिन्तयामास भाविशिष्यगणं निजम् ।।

1) सः कुमारः चिन्तयामास । अत्र कुमारः कः ?

2) सः कुमारः किं चिन्तयामास ?

3) श्लोके प्रदत्तं ल्यबन्तम् अव्ययं चित्वा लिखत ।

4) श्लोकस्य आशयं स्ववाक्यैः लिखत ।

b. पुरे नासरथे सार्धं कन्यया प्रियया चरन् ।

असिधाराव्रतं तक्षा शिशुं दिव्यमपूपुषत् । ।

- (1) तक्षकेण आचरितं व्रतं किम् ?
- (2) दिव्यं शिशुम् अपूपुषत् । शिशुः कः ?
- (3) रेखाङ्कितस्य पदच्छेदं लिखत ।
- (4) श्लोकस्य गद्यक्रमं लिखत ।

C. मुनिना तेन नीतोऽसौ ताबोरद्वेरधित्यकाम् ।
अशेत स्थण्डिले पश्यन् रम्याः प्रकृतिसम्पदः । ।

- a) मुनिना कस्य अधित्यकां नीतः ?
- b) प्रकृतिसम्पदः पश्यन् स्थण्डिले किमकरोत् ?
- c) रेखाङ्कितस्य पदच्छेदं लिखत ।
- d) श्लोकस्य आशयं स्ववाक्यैः लिखत ।

VIII. रेखाङ्कितपदानां स्थाने समानार्थकपदान्युपयुज्य वाक्यं पुनर्लिखत ।

तेन मुनिना ताबोरद्वेः अधित्यकां नीतः । असौ रम्याः प्रकृतिसम्पदः पश्यन् स्थण्डिले अशेत ।
(अवलोकयन्, प्रापितः, शयितवान्, मनोहराः)

उत्तरम्

तेन मुनिना ताबोरद्वेः अधित्यकां प्रापितः । असौ मनोहराः प्रकृतिसम्पदः अवलोकयन्, स्थण्डिले शयितवान् ।

IX. पेटिकायाः पदान्युपयुज्य द्वौ वाक्यौ लिखत ।

नीतः	ताबोरद्वेः	तेन मुनिना	अधित्यकां
भाविशिष्यगणं	निजं	स कुमारः	चिन्तयामास

उत्तरम्

१. तेन मुनिना ताबोरद्वेः अधित्यकां नीतः ।
२. स कुमारः निजं भाविशिष्यगणं चिन्तयामास ।

X. यथोचितं योजयत ।

मुनिः	पि. सि.देवस्या
क्रिस्तुभागवतम्	व्रतम्
असिधारा	येशुदेवः
चिन्तारतः बालकः	जोसफ

उत्तरम्

मुनिः - जोसफ

क्रिस्तुभागवतम् - पि.सि.देवस्या

असिधारा - व्रतम्

चिन्तारतः बालकः - येशुदेवः

को हेतुः ?

i. अधः प्रदत्तानां प्रश्नानाम् उत्तराणि कोष्ठकात् निर्धार्य लिखत ।

१. आत्मनाथवियोगात् व्रणितात्मा का ?

(यशोदा, यशोधरा, देवकी) उ. यशोधरा

२. सिद्धार्थः केन सह जनपदमगच्छत् ?

(छन्देन, कृष्णेन, बालेन) उ. छन्देन

३. सुप्रबुद्धस्य पुत्री का ?

(राधा, मायादेवी, यशोधरा) उ. यशोधरा

४. सिद्धार्थः कस्य हेतुं परिचिन्तयति ?

(जननमरणानां, सुखस्य, विरहस्य) उ. जननमरणानां

५. सिद्धार्थः कुत्र तूष्णीमुपाविशत् ?

(मण्डपे, सिंहासने, बिल्ववेदिकायाम्) उ. बिल्ववेदिकायाम्

६. 'गात्रम्' इति पदस्य समानार्थकपदं लिखत ।

(शरीरम्, मनः, वायुः) उ. शरीरम्

७. चापश्यम् - पदच्छेदं किम् ? उ. च + अपश्यम्

८. केवलं जिवितुं कियान् ----- अनुभूयते ।

(क्लेशः, रोगः, सुखः) उ. क्लेशः

९. दुःखस्य मूलं -----भवति ।

(सुखम्, आशा, क्लेशम्) उ. आशा

१०. गौतमबुद्धस्य मार्गः -----भवति ।

(जैनधर्मः, हिन्दुधर्मः, बौद्धधर्मः) उ. बौद्धधर्मः

११. शुद्धोदनस्य मायादेव्याः च सुपुत्रः आसीत् ।

(छन्दः, सिद्धार्थः, कृष्णः) उ. सिद्धार्थः

ii. कोष्ठकात् अव्ययपदानि उपयुज्य वाक्यानि पूरयत ।

(तथापि, एवम्, नैव, एव, किन्तु)

कूपात् जलं कर्षयन्तः ---- अतिकठिनानि कर्माणि कुर्वन्तः । -----अत्यावश्यकम् अनार्जयन्तः
---- भूरिणः । सुवर्णताल्यां मोदकानि ----- आवश्यकानि । ---- शुष्के पत्रे क्षुधां शमयितुं
यत्किञ्चिदावश्यकं खलु ।

उत्तरम्

कूपात् जलं कर्षयन्तः एवम् अतिकठिनानि कर्माणि कुर्वन्तः । तथापि अत्यावश्यकम् अनार्जयन्तः
एव भूरिणः । सुवर्णताल्यां मोदकानि नैव आवश्यकानि । किन्तु शुष्के पत्रे क्षुधां शमयितुं
यत्किञ्चित्तावश्यकं खलु ।

iii. उत्तरं लिखत ।

अ. जीवितस्य वेदनामहमजानम् इति वाक्यं कः कां प्रति अवदत् ?

आ. वार्धक्यं रोगमरणं च साधारणमेव हि । कस्याः वचनमिदम् ?

iv. यथोचितं योजयत ।

माटम्प कुञ्जुकुट्टन् - सिद्धार्थस्य पत्नी

अशोकन् पुरनाडुकरा - महाप्रस्थानम्

शुद्धोदनः - को हेतुः

यशोधरा - कपिलवस्तुनरेशः ।

उत्तरम्

माटम्प कुञ्जुकुट्टन्	-	महाप्रस्थानम्
अशोकन् पुरनाडुकरा	-	को हेतुः
शुद्धोदनः	-	कपिलवस्तु नरेशः ।
यशोधरा	-	सिद्धार्थस्य पत्नी

v. मातृभाषया आङ्गलभाषया वा अनुवदत ।

वार्धक्यं रोगमरणं च साधारणमेव हि । सर्वैरपि दृष्टं च तत् । यद्यपि इतरेषां वेदना न दृष्टा तथापि स्वकीयां वेदनां जानात्येव हि । यद्यपि जरावन्तमन्यं वृद्धं न पश्यति । तथापि स्वकीयस्य एवमेव ।

vi. को हेतुः इति पाठाधारेण सूचनानुसारं बुद्धदेवस्य जीवितमधिकृत्य उपन्यासं लिखत ।

अद्याहं लोकमपोश्यं , जीवितस्य वेदनामहमजानम्, अत्यावश्यकम् अनार्जयन्तः, दृष्टानां हेतुं परिचिन्तयामि ।

vii. अधः प्रदत्तं गद्यभागं पठित्वा निर्देशानुसारम् उत्तरयत ।

सायं प्रत्यागतः सिद्धार्थः उद्यानस्य बिल्ववेदिकायां तूष्णीमुपाविशत् । तन्नेत्रे अर्धनिमीलिते आस्ताम् ।

सः एवं अवदत् - "यशोधरे अद्याहं लोकमपश्यं । वार्धक्यं मरणं चापश्यम् । रोगं वेदनां चापश्यम् ।"

यशोधरा प्रत्यवदत् - "साधारणम् अनया यशोधरया कियद्वारं दृष्टमस्ति एतत्सर्वम् । बाल्ये सुप्रबुद्धस्य पुत्रीत्वेन सखीभिः सह विचरत्यवसरे । तेन किम् ? वार्धक्यं रोगमरणं च साधारणमेव । सर्वैरपि दृष्टं च तत् । जीवितस्य वेदनामहमजानम् । केवलं जीवितुं कियान् क्लेशः अनुभूयते ।"

a. गद्यभागे निःशब्दम् इत्यर्थे प्रयुक्तं पदं किम् ?

b. सिद्धार्थः कुत्र तूष्णीमुपाविशत् ?

c. सुप्रबुद्धस्य पुत्री का ?

d. 'कियद्वारम्' इत्यस्य पदच्छेदः कः ?

viii. संभाषणं पूरयत ।

सिद्धार्थः - यशोधरे श्रूयताम् ।

यशोधरा - आम् । वदतु ।

सिद्धार्थः - ----- ।

यशोधरा - अनया यशोधरयापि कियद्वारं दृष्टमस्ति एतत्सर्वम् ।

सिद्धार्थः - ----- ।

ix. अव्ययपदानि चित्वा रिक्तस्थानानि पूरयत ।

(तत्र , सह , तूष्णीम् , अद्य)

- A. हे , बालकाः शब्दं मा कुर्वन्तु , ----- उपविशन्तु ।
- B. ----- बुधवासरः भवति ।
- C. पुत्रः पित्रा ----- आपणं गच्छति ।
- D. मम पुस्तकं ----- अस्ति ।

उत्तरम्

- A. हे , बालकाः शब्दं मा कुर्वन्तु , **तूष्णीम्** उपविशन्तु ।
- B. **अद्य** बुधवासरः भवति ।
- C. पुत्रः पित्रा **सह** आपणं गच्छति ।
- D. मम पुस्तकं **तत्र** अस्ति ।

x. संस्कृतभाषया अनुवदत ।

क.

- १. ശുദ്ധോദനനെയും മായാദേവിയുടെയും പുത്രനായിരുന്നു സിദ്ധാർത്ഥൻ.
- २. ഇന്ന് ഞാൻ ലോകത്തെ കണ്ടു. വാർദ്ധക്യവും മരണവും കണ്ടു.
- ३. വാർദ്ധക്യവും രോഗമരണവും സാധാരണമാണല്ലോ.
- ४. ജീവിതത്തിന്റെ വേദന ഞാനറിഞ്ഞു.
- ५. ഗൗതമബുദ്ധന്റെ മാർഗ്ഗം ബുദ്ധമതം എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധി നേടി.

xi. अधः प्रदत्तानि प्रादेशिकभाषया आङ्ग्लभाषया वा परिवर्तयत ।

- १. अहं विद्यालयं गच्छामि ।
- २. अशोकः विपणीं गच्छति ।।
- ३. सूर्यः उदयति ।
- ४. चन्द्रः शोभते ।
- ५. केरलं मनोहरं भवति ।

xii. अधो रेखङ्कितपदानां स्थाने पेटिकातः समानार्थकपदान्युपयुज्य खण्डिकां पुनर्लिखत ।

कपिलवस्तुनरेशस्य शुद्धोदनस्य पुत्रः आसीत् सिद्धार्थः । एकदा सह छन्देन सह जनपदं द्रष्टुं प्रातिष्ठत् । सायं प्रत्यागतः उद्यानस्य बिल्ववेदिकायां तूष्णीमुपाविशत् । जनानां दुरितानि दृष्ट्वा सिद्धार्थः खिन्नमानसः अभवत् । मानवानां दुःखनिवृत्तये सिद्धार्थः पत्नीं पुत्रं च विहाय गृहात् प्राव्रजत् ।

भार्या, उपवनस्य, दुःखितमानसः, राज्यं, तनयः, नृपस्य

HSSLIVE.IN

RATHI.T

GHSS. VARAVOOR

THRISSUR

TEAM NAVADHARA IN ASSOCIATION WITH NAVADARSAN 2021